

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 93/23

Luxemburg, 8 juni 2023

Arrest van het Hof in zaak C-50/21 | Prestige and Limousine

De beperking van het aantal vergunningen voor diensten inzake personenvoertuigen met chauffeur in de agglomeratie Barcelona is in strijd met het Unierecht

De verplichting om naast de voorgeschreven nationale vergunning een extra vergunning te verkrijgen kan echter noodzakelijk zijn om het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte goed te beheren en het milieu te beschermen

De vennootschap Prestige and Limousine S.L. (P&L) is houder van vergunningen voor de exploitatie van een dienst voor de verhuur van personenvoertuigen met chauffeur („PHV”) in de Área Metropolitana de Barcelona (grootstedelijk gebied Barcelona, Spanje; „AMB”). P&L komt bij de hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Catalonië (Spanje) op tegen de lokale regeling voor PHV-diensten in de gehele AMB en verzoekt om nietigverklaring ervan. Volgens deze regeling moeten ondernemingen die reeds beschikken over een vergunning om stedelijke en interstedelijke PHV-diensten in Spanje te verlenen, een **extra vergunning** hebben om PHV-diensten in de AMB te mogen verrichten. Voorts **beperkt** die regeling **het aantal vergunningen voor PHV-diensten** tot één per dertig vergunningen voor taxidiensten die voor deze agglomeratie zijn verleend.

Die nationale rechterlijke instantie moet uitspraak doen in meerdere soortgelijke gedingen. Vijftien ondernemingen die reeds PHV-diensten in de AMB verleenden – waaronder ondernemingen die aangesloten zijn bij internationale onlineplatformen – zijn namelijk van mening dat de lokale regeling uitsluitend tot doel heeft hun activiteiten te belemmeren, met het enige oogmerk de belangen van de taxisector te beschermen.

De hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Catalonië (Spanje) heeft twijfels over de verenigbaarheid met het Unierecht van zowel de opgelegde beperking van het aantal vergunningen voor PHV-diensten als het stelsel van „dubbele vergunning” dat in de AMB voor deze diensten geldt, maatregelen die kunnen worden beschouwd als een strategie om de concurrentie tussen PHV-diensten en taxidiensten tot een minimum te beperken. Daarom heeft zij besloten om zich tot het Hof van Justitie te wenden.

In zijn arrest van vandaag **stelt het Hof in de eerste plaats vast dat de twee maatregelen van de nationale regeling geen staatssteun lijken toe te kennen aan ondernemingen die taxidiensten aanbieden**. De betrokken lokale regeling lijkt namelijk geen inzet van staatsmiddelen in te houden, wat een van de cumulatieve voorwaarden is waaraan moet zijn voldaan om een maatregel als staatssteun te kunnen kwalificeren.

In de tweede plaats stelt het Hof vast dat **zowel het vereiste van een specifieke extra vergunning als de beperking van het aantal vergunningen neerkomt op een beperking van de vrijheid van vestiging**, aangezien bij de eerste maatregel **de toegang tot de markt voor iedere nieuwkomer daadwerkelijk wordt beperkt** en bij de tweede maatregel **het aantal in de AMB gevestigde aanbieders van PHV-diensten wordt beperkt**.

Het Hof onderzoekt vervolgens **of deze beperkingen** van de vrijheid van vestiging **worden gerechtvaardigd** door een dwingende reden van algemeen belang **en of** zij geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel

op coherente en systematische wijze te waarborgen en niet verder gaan dan nodig is om dit doel te bereiken (**evenredigheidsbeginsel**).

De doelstellingen om **het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte in een agglomeratie goed te beheren** en om **het milieu te beschermen** kunnen **dwingende redenen van algemeen belang** zijn, maar het doel om **de economische levensvatbaarheid van taxidiensten te waarborgen** is een **zuiver economische** reden die geen dwingende reden van algemeen belang kan vormen.

Wat **de evenredigheid van beide maatregelen** betreft, oordeelt het Hof dat **het vereiste van voorafgaande toestemming kan worden beschouwd als noodzakelijk** om de doelstellingen van een goed beheer van het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte en van bescherming van het milieu te bereiken. Deze specifieke toestemming **moet** wel **berusten op objectieve**, niet-discriminerende en vooraf bekende criteria **die elke vorm van willekeur uitsluiten en geen herhaling inhouden van controles die reeds zijn uitgevoerd** in het kader van de nationale vergunningsprocedure, maar **in specifieke behoeften van de AMB voorzien**.

Daarentegen **is de beperking van het aantal vergunningen voor PHV-diensten tot één per dertig vergunningen voor taxidiensten niet geschikt om de verwezenlijking te waarborgen van de doelstellingen** om het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte goed te beheren en het milieu te beschermen. De **ten gunste van PHV-diensten aangevoerde argumenten**, die beogen aan te tonen dat deze diensten in werkelijkheid de verwezenlijking van die doelstellingen bevorderen (met name de beperking van het gebruik van particuliere auto's, de bijdrage van PHV-diensten aan het doel van efficiënte en inclusieve mobiliteit dankzij hun niveau van digitalisering en hun flexibele dienstverlening, en het inzetten van voertuigen die gebruikmaken van alternatieve energie, hetgeen wordt aangemoedigd door de overheidsregeling voor PHV-diensten), zijn voor het Hof namelijk niet weerlegd. Dat geldt ook voor de argumenten dat **minder bezwarende maatregelen kunnen worden vastgesteld om eventuele gevolgen van de PHV-vloot voor het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte in de AMB te beperken** (te weten maatregelen tot organisatie van PHV-diensten, beperkingen van deze diensten tijdens bepaalde uren of verkeersbeperkingen op bepaalde plaatsen) **en om het doel van bescherming van het milieu te bereiken** (bijvoorbeeld door emissiegrenswaarden op te leggen voor voertuigen die in de AMB aan het verkeer deelnemen).

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught [☎\(+352\) 4303 2170](tel:+35243032170)

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" [☎\(+32\) 2 2964106](tel:+3222964106)

Volg ons!

